INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Tiberiu BONE

„AZI, FOTBALUL DE PERFORMANȚĂ NU MAI POATE FI DESPĂRȚIT DE MUNCĂ“

- „AM CĂUTAT SĂ ÎMPLANTEZ LA A.S.A. SPIRITUL C.C.A.-ULUI“
- „CE FAC JUCĂTORII MEI CÎND NU SÎNT PE TEREN? CEI MAI MULȚI ÎNVAȚĂ“
- „ÎN JOCUL ECHIPEI TREBUIE SĂ INTERVINĂ ELEMENTE NOI DACĂ VREM SĂ PROGRESĂM“
- „ACEL 0—5 DE LA PLOIEȘTI A FOST UN ACCIDENT“

A.S.A. Tg. Mureș este, fără îndoială, revelația acestui campionat: prezentînd aceeași garnitură cu care anul trecut recucerea un loc în Divizia A, iată-i pe mureșeni, acum, la încheierea conturilor, pe locul 4, performanță la care se uită cu jind formații cu îndelungate prezențe în campionatul național de fotbal. TIBERIU BONE, fostul mijlocaș al C.C.A. și al echipei naționale, antrenorul „roș-albaștrilor“ din Tg. Mureș, nu este, firește, „străin“ de reușita echipei lui.

Așadar:

— Cum credeți că s-a născut locul 4 al A.S.A.?

— Va trebui să mergem mai în urmă și să pornim în explicarea acestui succes de la acea Divizie A ratată. Văzînd, acum doi ani, că nu mai sînt speranțe de a scăpa de la retrogradare, ne-am adunat, într-o zi, la sediul nostru și am întors lucrurile și pe o parte și pe cealaltă. Din analiza făcută a reieșit că echipa trebuie întărită din punct de vedere disciplinar, că trebuie schimbată metoda de lucru, că se impune o exigență mai mare față de muncă și o contribuție conștientă a jucătorilor la efortul conducerii tehnice și al celei a asociației noastre. Și am reușit, mugurii schimbărilor fiind vizibili încă din primăvara lui 1970. Am pregătit echipa pentru „B“, considerînd anul din Divizia secundă ca o perioadă de trecere spre A, o perioadă necesară pentru realizarea sudurii jucători — antrenor — conducere. „Mugurii“ de care vorbeam s-au împlinit și au înflorit anul acesta, în „A“. Cred că așa s-a născut locul 4 ocupat de noi.

— Considerați că fotbaliștii de la A.S.A. lucrează mai mult decît se lucra, pe vremuri, la C.C.A.?

— Fără discuție că da. Se muncește mai mult, dar, cred că trebuie să muncim și mai mult. Dar pentru ca rezultatele să fie proporționale cu munca, este necesar să se asigure condițiile pentru refacerea jucătorilor după efort: dușuri, saună, instalație de oxigenare etc.

— Ce ați adus de la C.C.A. la A.S.A.?

— Am căutat să aduc și să implantez aci, la Tg. Mureș, prietenia între jucători, respectul reciproc, încrederea în forțele proprii, încredere la care se poate ajunge numai prin muncă. Am vrut să fac să se vadă din partea jucătorilor mei aceeași dorință pe care o simțeam și eu la C.C.A. — de a respecta și sluji cu dragoste culorile pe care le poartă. Am vrut să crească personalitatea lor în cadrul și în interesul echipei, să crească simțul răspunderii și dăruirea lor, pasiunea pentru ceea ce fac. Într-o oarecare măsură am reușit. Echipa încă poate să mai progreseze. Sînt jucători — cei mai mulți — care aci s-au afirmat și au crescut, aci s-au făcut cunoscuți și mai pot urca noi trepte pe linia performanței.

— Mereu revine în discuție ideea de muncă intensă la antrenamente și în joc.

— Azi, fotbalul de performanță nu mai poate fi despărțit de muncă. Poate că e și un reflex al anilor în care eu eram jucător și eram prezent ore întregi pe gazon, la pregătire. Sînt pentru eforturi mari la antrenamente, dar dozate judicios.

— Toți băieții din echipă iubesc fotbalul?

— Da. Îi pasionează. Dar sînt momente cînd pasiunea nu e suficientă pentru a răspunde la o solicitare maximă. La unii, mai există uneori reținere sau cîte o mică plictiseală față de antrenamente.

— Și ce faceți pentru a înlătura această situație?

— Îi fac să înțeleagă că totul e numai în interesul lor și al echipei. În felul acesta am reușit să avem un jucător în echipa națională, pe Hajnal, iar altul, Bölöny, numai datorită examenelor și unui accident n-a jucat în meciul cu Italia.

— Ce jucători remarcați în mod special, după anul acesta petrecut în Divizia A?

— Bölöny, Szöllösy, Ispir, Hajnal sînt printre cei ce au avut o comportare constant bună și foarte bună. Varodi e pe un drum bun, este util echipei. În schimb, Fazekas, trebuie să devină ceea ce a fost și asta depunînd un interes mai mare la antrenamente și în meciuri. E drept, la el a intervenit și studenția. A absolvit Facultatea de educație fizică din Tg. Mureș, unde a depus mult interes. Am încredere în el. Și „vîrstnicii“ echipei au dat un randament bun. Nagy a ținut frînele jocului și i-a dat direcție; a ajutat, prin experiența sa, pe cei tineri și este un exemplu de conduită. S-a schimbat mult față de cel ce era cînd juca la București. Duce o viață sportivă. Să nu-l uit nici pe Czako, un alt „bătrîn“ cu inima tînără.

— Ce fac jucătorii de la A.S.A. cînd nu sînt pe teren?

— Cei mai mulți învață. Czako, Fazekas și Lucaci I au absolvit Facultatea de educație fizică; Szekely e în anul II tot la F.E.F.; Bölöny și-a dat bacalaureatul și se pregătește pentru examenul de admitere la Facultatea de stomatologie; Solyom și Nagy au terminat Școala de maiștri; Orza și Varodi sînt la Liceul industrial; Szöllösy, Toth, Șleam și Hajnal vor da examen la Școala de maiștri pe care o termină acum și Ispir.

— Ce este adevăr și ce este poveste în „cazul“ Caniaro?

— În privința lui Caniaro realitatea este că el e bolnav. Are unele dereglări cardiace. Totuși, e un caz foarte încurcat, chiar pentru medici. E adevărat că lui îi place să se și distreze, are niște idei ale lui, dar e și bolnav și este oprit de la efort fizic. I s-a interzis să facă sport de performanță. Va veni, din nou, la control, la București, la Centrul „23 August“. Vreau să-l recuperăm. Are un deosebit talent pentru fotbal, e un jucător modern de atac și avem nevoie de el. De un Caniaro sănătos.

— Cum se comportă Mureșan?

— Ne mai dă necazuri. E un tip coleric, dar de la o vreme este, totuși, altul. Pe teren îi folosește felul său de a fi, constituind tot timpul un pericol pentru poarta adversarului: e ca un cui în coasta apărărilor...

— Cum vedeți pe A.S.A. în campionatul următor?

— Timp de doi ani A.S.A. a dovedit o formă sportivă destul de bună, destul de ridicată. A furnizat unele jocuri foarte bune. În general, a desfășurat un fotbal chibzuit. A scos la iveală cîțiva fotbaliști necunoscuți, crescuți pe meleagurile mureșene. Dacă acest loc 4, deținut acum, nu li se va urca la cap, dacă băieții vor rămîne la fel de ascultători ca și pînă acum, cred că vom mai urca o treaptă, două. Va fi mai greu, mult mai greu în viitor. Celelalte echipe care, poate, ne-au tratat ca pe o promovată oarecare, fără valoare, acum „ne-au luat măsura“ și de aci înainte vor juca altfel cu noi. Deci, dacă băieții vor fi la fel de serioși ca și pînă acum, dacă vor fi hotărîți să muncească mai mult decît au făcut-o, dacă își vor vedea interesul propriu, echipa poate crește în valoare. Dar, cum totul în lumea asta e în evoluție, și fotbalul se perfecționează mereu. De aceea, și în jocul echipei trebuie să intervină elemente noi, iar pregătirea să fie nu numai mai completă, ci și mai conștientă. În felul acesta va crește și personalitatea jucătorilor, dar și contribuția lor la îmbunătățirea jocului colectiv.

— Spuneați că cei mai mulți dintre jucători sînt născuți pe meleagurile mureșene...

— Da, cei mai mulți. Szöllösy, Solyom, Czako, Orza, Nagy, Hajnal, Caniaro, Lucaci I și II sînt chiar din Tg. Mureș. Unchiaș, Bölöny și Fazekas, de la Tîrnăveni, iar Varodi și Szekely de la Reghin. Deci, aproape întreaga echipă. Doar Mureșan e din Cîmpia Turzii, Nagel de la Cluj, Șleam de la Carei, Toth de la Cugir. Un singur bucureștean e în echipă, Ispir, dar s-a integrat perfect în colectivul nostru, s-a și căsătorit aci, la Tg. Mureș, încît putem spune că și el e acum mureșean. Faptul că cei mai mulți sînt de pe aici, a avut un rol important în reușita noastră. Băieții își iubesc orașul, locurile natale și joacă cu multă tragere de inimă. Părinții și rudele multora dintre ei sînt duminica în tribună și vor să-i vadă jucînd tot mai bine.

— Cum explicați acel 0—5 de la Ploiești?

— Toți cei din conducerea echipei ne-am gîndit mult la acest rezultat. Firește, și băieții. Nu a fost altceva decît un accident. În meciul acela n-am avut doi jucători, pe Nagy, coordonatorul echipei, și pe Toth, care în apărare e un pilon. Am primit foarte ușor primul gol, ceea ce a influențat psihicul jucătorilor. S-a întîmplat o accidentare pe teren și arbitrul a prelungit prima repriză cu două minute. Exact în acele două minute de prelungire, am primit două goluri. Și apoi, încă unul, în min. 90. Se mai întîmplă la o echipă tînără, fără experiență, cum este A.S.A.

— O întrebare pentru încheiere: cum vedeți fotbalul anilor aceștia?

— Perioada 1950-1960 a coincis cu o pasiune mai mare a jucătorilor de atunci pentru fotbal. Anii ce au trecut, au făcut să apară probleme noi. Ridicarea fotbalului la un nivel mai înalt prin metode noi de muncă a făcut să crească și capacitatea de muncă a jucătorilor. A crescut foarte mult viteza acțiunilor colective sau individuale, disputa pentru balon e mai tare, ca să nu zic dură, ceea ce impune o pregătire mai mare în condiții mai grele, adică perfecționarea tehnicii la viteza în care se joacă azi. Asta presupune și agerimea minții jucătorului, dator să găsească cît mai repede cea mai bună rezolvare. Angajamentul în joc este mult mai ridicat. Intervine tot mai mult, determinant de multe ori, raționamentul jucătorului pentru a găsi cea mai bună rezolvare într-o anumită situație. Toate acestea au făcut ca un jucător de valoare să devină o „mașină de fotbal“. Noi, aici, la Tg. Mureș, după aceste idei ne ghidăm atunci cînd încercăm să facem din A.S.A. o adevărată echipă de fotbal. Știu că mai avem pînă atunci. Realitatea asta o cunosc și băieții.

Mircea TUDORAN

PRIM PLAN

NĂSTURESCU

„Bebe“ Năsturescu, populorul extrem dreapta al Rapidului, este un personaj de fabulă. Și nu e nevoie de un efort deosebit pentru a ghici că fabula se numește — cu o ușoară licență — „Greierii și furnicile“.

„Greierii și furnicile“ reprezintă sinteza tactică a Rapidului de ieri și chiar de astăzi. Nu e pentru nimeni un secret faptul că Rapidul lui Valentin Stănescu a trăit în primul rînd din munca deseori inumană a „furnicilor“ Năsturescu și Codreanu, care a făcut posibil strălucitorul duet Dumitriu II — Ionescu.

Năsturescu a fost întotdeauna un mare generos pe gazon. Sprintul lui delirant a stîrnit admirația, mai ales că el a făcut totul cu prețul unor eforturi vizibile, lipsite deseori de stil. Aceste zvîcniri dureroase aveau să lase curînd impresia că Năsturescu a îmbătrînit pentru fotbalul

modern... El a început să joace cu intermitență. Mai mult decît atît, fostul antrenor al Rapidului l-a inclus printre jucătorii uzați. A urmat soluția Petreanu, eterna și comoda soluție a tinereții. Dar, Petreanu, deși plin de calități, a început să frîneze, paradoxal, zborul Rapidului. În jocul noului extrem dreapta lipsea tocmai inima generoasă a lui „Bebică“.

În ultimul timp, Năsturescu a redevenit titularul Rapidului. Ultima demonstrație de vitalitate, cea din finala cu Jiul, mă scutește de comentarii. „Bătrînul“ Năsturescu, cel care intrase acum un an pe lista „reformaților“, a tras după el întreaga echipă feroviară, așa cum a făcut-o, cu o abnegație mereu aplaudată, ani de-a rîndul.

Resurecția lui Năsturescu în finala victorioasă din „Cupa României“ e mai mult decît simbolică. După cinci ani, Victoria îl răsplătește pe cel care i-a ținut de atîtea ori în spate **pe toți cei puși pe șotii**, din care s-a născut legenda burlescă a lui Real Giulești.

...Năsturescu a împlinit 10 ani la Rapid... În acest timp el a reușit să pătrundă de cîteva ori și în echipa națională. De cele mai multe ori, însă, el a trăit în umbra gloriei lui Pîrcălab, adică a celui care monopolizase tricourile

Acum 5 ani, cînd steaua lui Pîrcălab lăsa impresia că vrea să apună, pentru a se reaprinde apoi, cu atîta strălucire, în peisajul cîntat de Van Gogh, Năsturescu a încercat să-și joace șansa. Dar, jocul de bursă al fotbalului i-a refuzat încă o dată consacrarea deplină. Prin dispariția lui Pîrcălab a pierit pînă și noțiunea de extremă în fotbalul nostru. Plecarea lui Pîrcălab a determinat restructurarea jocului „tricolorilor“, un joc în care extrema nu mai era cea de pe timpuri.

„Festivalul Năsturescu“ din finala Cupei a stîrnit, poate, unele regrete...

Ioan CHIRILĂ

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 29, din 16 iulie 1972:

1. Unirea Iași — C.F.R. Pașcani	1 x 2
2. Textila Botoșani — Victoria Roman	1 x
3. Letea Bacău — Oltul Tg. Ocna	1
4. Trotușul — Textila Buhuși	1
5. Autobuzul București — T.M. București	1
6. Tehnometal — Sirena București	1 x
7. Laromet București — Fl. roșie București	1 x
8. Electrica Constanța — Dunărea Tulcea	x
9. Marina Mangalia — Granitul Babadag	1
10. Oltul Rm. Vîlcea — Unirea Drăgășani	1
11. Lotru Brezoi — Chimia Rm. Vîlcea	2
12. Minerul Lupeni — Victoria Călan	1
13. Corvinul Hunedoara — C.F.R. Simeria	1 x